బాగుపడతారు. సముద్రంలో ఎంతనీరు ఉందో నీహృదయంలో అంత ఆనందం ఉంది అదినీకు అందకపోవటానికి ఒక్కటే అడ్డు. నీవుకాని దేహాన్ని, నీవుకాని మనస్సును నీవు అనుకోవటం వలన లోపలఉన్న ఆనందం నీకు అందటంలేదు. దానిని ఛేధించటమే జ్ఞానం. దేహమే నేను అనే తలంపువలన, మూలతలంపువలన నీకు హృదయంలో ఉన్న ఆనందం అందటంలేదు. నీవు ఏమార్గంలో ప్రయాణం చేసినా, ఏరకంగా సాధన చేసినా ఈమూలతంపును ఛేధించటమే నీసాధన యొక్కగమ్యం. మీరు ఏరూపాన్ని చూసినా అన్ని వస్తువులలో, అన్ని పేర్లలో భగవంతుడినే చూడటం నేర్చుకోండి. ఇలా చూడటం నేర్చుకొంటే హెచ్చుతగ్గులు, రాగద్వేషాలు పోతాయి. మనం చేసినదే మనకు ఎదురువస్తుంది. గాని మనం చేయనది మనకు ఎదురురాదు. ఎవరిప్రారబ్దంలోఏది ఉంటే అదే వస్తుంది. ఆగొడవలు వదలిపెట్టి మీరు బాగుపడటానికి ప్రయత్నం చేసుకోండి. అక్కడ నుయ్యి తవ్వించాను అంటే మంచిదే చేయండికాని మీరు సాధనచేసి మీరు శాంతిగా, పవిత్రంగా, ఆనందంగా ఉండగలిగితే మీద్వారా ఇతరులకు సహాయం అందుతుంది, వారు బాగుపడతారు, దేశం బాగుపడుతుంది. భక్తికి ఉన్నశక్తిదేనికిలేదు, భక్తిలోనుండే శక్తివస్తుంది.

సద్గురు శ్రీ నాన్నగారి అనుగ్రహభాషణములు, 02-03-2003, యానాం

ప్రియమైన ఆత్మబంధువుల్లారా!

జ్ఞానసముపార్జనకు భగవంతుడు మనకు కొన్ని అవకాశములు ఇస్తున్నాడు. కాని మనం వాటిని సద్వినియోగం చేసుకోవటంలేదు, దుర్వినియోగం చేస్తున్నాము. మన జీవితయాత్ర నడవటంకోసం ఎవరివృత్తివారు చేసుకొంటూ ఆత్మజ్ఞానసముపార్జన చేసుకోమని భగవంతుడు చెపుతున్నాడు. పని కూడా దేవుడితో సమానము. భగవంతుడు మీకు కేటాయించిన పనిని శ్రద్ధగా చేసుకొంటూ, పనిలో దేవుడిని చూడటం నేర్చుకొంటే మనకు దైవానుగ్రహం కలుగుతుంది. మనం ఏదైనా ఒక సబ్జక్టు విన్నప్పుడు దానిని లోతుగా విశ్లేషణ చేయాలి, దానిని సొంతం చేసుకోకపోతే అది మీకు ఉపయోగపడదు. మనం గాఢనిద్రలో శరీరంలేకుండా, మనస్సులేకుండా ఉన్నాము, అక్కడ సుఖంగా ఉన్నాము, శాంతిగా ఉన్నాము. ఇది మీఅనుభవానికి సరిపోతోందో, లేదో చూసుకోండి. జాగ్రదవస్థ వచ్చేటప్పటికి మొదట నేను అనే తలంపు వస్తోంది. మనం దానితో కలిసిపోతున్నాము. ఇదే మొదటి తప్పు. ఆమొదటిపొరపాటులో నుండి చాలా పొరపాట్లు చేస్తున్నాము. బంతి

జారాలిగాని ఎక్కడకు వెళ్లిపోతుందో చెప్పలేము అలాగే మనిషి పతనం అవ్వటం ప్రారంభిస్తే ఎంతవరకు వెళతాడో చెప్పలేము. మనందరం చేసే పొరపాటు ఏమిటి అంటే మన అస్తిత్వాన్ని శరీరానికి, మనస్సుకు కుదించేసుకొంటున్నాము. నేను అంటే శరీరం అనుకొంటున్నాము. దేహము నేను అనేతలంపు వచ్చేటప్పటికి మనకు దుఃఖం వస్తుంది. ఇది మన అనుభవంలో తెలుస్తోంది. మనంకానిదానిని మనం అనుకోవటం వలననే డిజైర్ ప్రారంభమవుతోంది, ఎటాచ్‌మెంట్ ప్రారంభమవుతోంది, వీటివలన మనకు దుఃఖంవస్తోంది. మీరు సాధన చేయాలంటే దేహాన్ని, మనస్సును ఆరోగ్యంగా చూసుకోవాలి. మనకు వచ్చేతలంపులను తగ్గించుకోవాలి, మాటలు తగ్గించుకోవాలి, అతిగా తినకూడదు, అతిగా నిద్రపోకూడదు. అతినిద్రవలనభౌతికఅభివృద్ధి, ఆధ్యాత్మికఅభివృద్ధి ఆగిపోతుంది. అవసరమైనప్పుడు మాట్లాడాలి, అహంభావన కోసం మాట్లాడకూడదు. మనకు తెలియనది తెలియదు అని చెప్పాలి కాని తెలిసినట్లు నటించకూడదు. మీరు ఏగుడిలోనికి వెళ్లినా మోక్షం తప్పించి ఏమీఅడగవద్దు. మీరు మోక్షం అడిగితే మోక్షం ఇచ్చి మిగతా విషయాలు కూడా ఇస్తాడు. అడగకపోతే ఇవ్వడేమో అనుకొని మనం తొందరపడి అడుగుతాము. మనం లోకానికి సంబంధించిన విషయాలు అడుగుతాము. తాత్కాలిక ప్రయోజనాలకు, ఆకర్షణలకు లోబడిపోతున్నాము. అసలు మనకు ఏదిమంచిదో మనకు తెలియటంలేదు. మీరు ఇక్కడకు వచ్చినా, నేను ఇక్కడకు వచ్చినా మన తెలివితేటలవలన రాలేదు, భగవంతుడి సంకల్పాన్ని బట్టి మనం ఇక్కడకు వచ్చాము. ఒకోవిషయాన్ని మనం జ్ఞాపకంపెట్టుకొందామనుకొన్నా మర్చిపోతాము ఒకోవిషయం మరుపువస్తే బాగుండును అని మనం అనుకొంటే అదే మరల మరల జ్ఞాపకం వస్తుంది. నీకర్మానుసారాన్ని బట్టి ఆమరుపును, జ్ఞాపకాన్ని తీసుకొనివచ్చే వాడిని నేనే అని భగవంతుడు చెపుతున్నాడు. God is everything, I am nothing ఈసూత్రం మీరు గుర్తుంచుకొంటే ఈక్షణంలో మీదుఃఖం చల్లారిపోతుంది. మనం ఉద్రేకాన్ని పెంచుకోవటంకాదు., ఆత్మవిశ్వాసాన్ని పెంచుకోవాలి. ఉద్రేకం వలన ఇంతవరకు ఎవరూ బాగుపడలేదు, మనమీద మనం విశ్వాసం పెంచుకోవాలి. కొంతమందికి ఏమీ కారణం లేకుండా విసుగుదలవస్తుంది. ఆవిసుగుదలఉన్న మనుషులకు జ్ఞాపకశక్తి తగ్గిపోతుంది, గ్రహించేశక్తి తగ్గిపోతుంది, తోటిమానవులతో ఇష్టంగా, ప్రేమగా జీవించే అలవాటు తగ్గిపోతుంది. కుటుంబసభ్యులపట్ల మీడ్యూటీ మీరు చెయ్యండి అంతేగాని వారిమీద మోహంపెట్టుకోవద్దు. మీ దేహానికి ఎలా ప్రారబ్దం ఉందో, మీ ఇంటిలోని వారి

దేహాలకు కూడా అలా ప్రారబ్ధం ఉంది. మనిషిని, మనిషిని దూరం చేసేది అహంభావన. మనం ఏపని మీద ఈభూమి మీదకు వచ్చామో ఆపనిని జ్ఞాపకం చేయటానికే ఈ ప్రవచనాలు.

నాకు మోక్షం ఎప్పుడు వస్తుంది అని ఒకరు భగవాన్‌ను అడుగుతున్నారు. నీవుపుట్టాను అనుకొంటున్నావా? పుట్టలేదు అనుకొంటున్నావా? అనిఅడిగారు. నేను పుట్టాను కదా అన్నాడు. నువ్వు పుట్టాను అనుకొంటే నీకు మోక్షంరాదు అన్నారు. పుట్టినది చనిపోతుంది, చనిపోయినది పుడుతుంది. ఏవస్తువుకయితే పుట్టుకలేదో ఆవస్తువు నీవైఉన్నావు. ఆపుట్టినది మటుకు నీవుకాదు, పుట్టనివస్తువుఏదో అది నీకు తెలియటంలేదు, అది నీ హృదయంలోనే ఉంది. ఇప్పడు నీకు శరీరం నేనుగా ఎలావ్యక్తమవుతోందో, నీహృదయంలో ఉన్న పుట్టనివస్తువు నీకు నేనుగా వ్యక్తమయినప్పడు నీకు మోక్షం కలుగుతుంది, అప్పటివరకు నీకు మోక్షంరాదు. భగవాన్ మతాల గురించి చెప్పలేదు, మధ్యవర్తులతో సంబంధంలేకుండా, మతాలతో సంబంధం లేకుండా నీహృదయంలో ఉన్న ఆనందంలోనికి, శాంతిలోనికి నిన్ను తీసుకొనివెళ్ళి అక్కడ ముంచటానికి ప్రయత్నం చేసారు. ఈలోకానికి ఒకప్రభువు ఉన్నాడు, ఈశ్వరుడున్నాడు అని నోటితో చెపుతున్నాము కాని హృదయంలో నమ్మటంలేదు. మననోటికి, హృదయానికి ఎంతదూరమో? నీహృదయంలో ఉన్న సుఖంనీకు అనుభవంలోనికి రాకుండా ఏవైతే అడ్డువస్తున్నాయో తెలుసుకొని వాటిని బయటకులాగి కాల్చిబూడిదచెయ్యి అన్నారు భగవాన్. గాఢనిద్రలో మనం దేహరహితంగా, మనోరహితంగా ఉన్నాము. ఇప్పడు కూడా మనం దేహరహితంగా, మనోరహితంగా ఉంటే ఎటుచూసినా మనకు ఆనందమే. సూర్యుడికి చీకటి ఏవిధంగా అయితే కనబడదో దేహరహితంగా, మనోరహితంగా ఉన్నవాడికి ఎక్కడికి వెళ్ళినా దుఃఖం కనబడదు. నీకు నేనుఅనే తలంపుఉంది కదా. ఆతలంపును చూసి పారిపోకుండా దానిని డైరెక్టుగా పేస్‌చేసి దానిని తొలగించుకొంటే నీకు భగవదనుభవం కలుగుతుంది. దేవుడు లేనిచోటు అంటూలేదు, దేవుడులేనికాలం అంటూలేదు. ఒకప్రాంతంలో ఉండి ఇంకోప్రాంతంలో లేకపోతే, ఒకకాలంలో ఉండి ఇంకోకాలంలో లేకపోతే ఆయన దేవుడేకాదు. భగవంతుడు అంతటా వ్యాపించి ఉన్నాడు, అంతేకాదు ఈ ప్రకృతికి, జీవకోటికి సాక్షిగాఉండిమన దేహప్రారబ్ధాన్ని అనుసరించి మనలను నడిపిస్తున్నాడు. ఏమనిషికి పొరపాటు చేయాలని ఉండదు, కాని పొరపాట్లు ఎందుకు చేస్తున్నాడు అని అడిగితే వాడు పొరపాటు చెయ్యాలని

చేయటంకాదు, కోరికవలన చేస్తున్నాడు అని భగవంతుడు చెప్పాడు. ఆకోరిక ఎక్కడనుండి వస్తోంది? దేహాన్ని ఆత్మఅనుకోవటం వలన, తానుకానిదానిని తానుఅనుకోవటం వలన కోరిక వస్తోంది అని చెప్పాడు. డబ్బు మంచిదికాదు చెడ్డదికాదు, కాలం మంచిదికాదు చెడ్డదికాదు వాటిని మనం సద్వినియోగం చేసుకొంటే పుణ్యం, దుర్వినియోగం చేసుకొంటే పాపం వస్తాయి. వాటిని మనం ఉపయోగించుకోవటాన్ని బట్టి ఉంటుంది. భగవంతుడు కాలరూపంలో ఉన్నాడు. మీకు ఎప్పడైనా దుఃఖంవస్తే మనుషులు పరిష్కారం చేయలేకపోయిన కాలం పరిష్కారం చేస్తుంది. మీకు ఒకమంచిభావం వచ్చిందిఅనుకోండి, దానిని మీరు పదిమందికి చెప్పారు అనుకోండి, వారికి అర్ధంకాకపోయినా మీరు కంగారుపడవద్దు, కొంతకాలం తరువాత పుట్టబోయే జీవులు అర్థంచేసుకొంటారు. మిథ్యానేనుకు శిలువ వేయండి మీకు జ్ఞానం కలుగుతుంది అంటారు భగవాన్. మిథ్యానేనుకు శిలువ వేస్తే అది నశిస్తుంది, వాస్తవంనీకు ఎఱుకపడుతుంది. అందుచేత మిథ్యానేనుకు శిలువవేసే ప్రయత్నంలో ఉండండి, అదేసాధన. దుఃఖంకారణం బయటలేదు, నీలోపలే ఉంది. ఈక్లూ మీకు అర్థమయితే బయటివారు పొగిడినా మీకు ఏమీ అనిపించదు, విమర్శించినా మీకు ఏమీ అనిపించదు. బయటివారి మాటలు పట్టుకొని బ్రతకవద్దు. మనకళ్ళతో మనం చూసుకోవాలి, మనబుద్ధితో మనం ఆలోచించుకోవాలి. మనిషికి అసూయ తొందరగా వస్తుంది, వారు అసూయతో మాట్లాడే మాటలు బుజానవేసుకొని తిరగవద్దు. దేహగతమైన నేను విజృంబిస్తూ ఉంటే దేహవాసన, లోకవాసన, శాస్త్రవాసన పెరిగిపోతూ ఉంటాయి. మీరు ఏపని చేసిన భగవంతుడి ప్రీత్యర్థం చేయండి. కొంతమంది మంచిపనులు చేసివారిని వారు కీర్తించుకొంటూఉంటారు, దాని వలన పుణ్యఫలం నశిస్తుంది అని శాస్త్రంచెపుతోంది. ప్రతీమానవుడు వాడినివాడు పొగడుకొంటూ ఉంటాడు, ఇతరులను నిందిస్తూ ఉంటాడు. వీటివలన దేహాభిమానం పెరుగుతుంది. మనం ఏనేనును అయితే తొలగించుకోవాలనుకొంటున్నామో ఆనేను పెరిగిపోతూ ఉంటుంది. దేహగతమైన నేనుకు వెళ్ళే ఆహారాన్ని కట్‌చేయాలి, అదేసాధన. తానుకానిదానితో తాదాప్యం పొందటం వలన మానవుడు పొరపాట్లు చేస్తున్నాడుకాని అలా తాదాప్యం పొందకపోతే వాడు పొరపాటు చెయ్యనే చేయడు, చేయవలసిన పనికూడా వాడికి లేదు. నిజమైననేను మీకు అనుభవంలోనికి వచ్చినప్పడు దాని తాలుక సుఖం, శాంతి, ఆనందం మీకు లోపల తెలుస్తూ ఉంటుంది. మీకు వందకోట్లు నిల్వఉంది అనుకోండి, మీకు కోటిరూపాయలు అప్పఉంది అని లోకం చెప్పకొంటే మీకు నష్టంఏమిటి? మీరు శాంతిలో స్థిరపడ్డారు అనుకోండి,

మీలోపలఉన్న ఆనందసముద్రంపొంగి మీ సహస్రారాన్ని ముంచుతూ ఉంటే ఇతరులు మీరు దుఃఖంలో ఉన్నారు అంటే మీకు వచ్చే నష్టం ఏముంది. నిజంగా మనం సుఖంగా లేముఅనుకోండి మనం సుఖంగా ఉన్నాము అని ఎదుటివారు అనుకోవటం వలన మనకు వచ్చేలాభంలేదు. నీహృదయంలో ఉన్న సత్యం నీకు అనుభవంలోనికి రాకుండా నీబంధువులుగాని, నీ స్నేహితులుగాని, నీ పరిసరాలు గాని ఎవరూ అడ్డురావటంలేదు, నీలోపలఉన్న నకిలీనేను అడ్డువస్తోంది, దానిని శిలువ వేయండి సరిపోతుంది అని చెపుతున్నారు. ఈమిధ్యానేనును, నకిలీనేనును నీవు పోవాలి పోవాలి అంటే అదిపోదు అది ఎక్కడ ఉదయించి వస్తోందో చూడాలి అది ఎక్కడనుండి వస్తోందో మనకు తెలియదు, అది ఉందని తెలుస్తోంది. ఈ మిధ్యానేనును, మూలతలంపును పట్టుకొని అది ఎక్కడనుండి వస్తోందో అక్కడకు తోలుకొని వెళ్ళగలిగితే అది దానిమూలాన్ని చూసినవెంటనే నశిస్తుంది. అది నశించినప్పడు నువ్వు నశించవు ఎందుచేతనంటే అది నువ్వు కాదు. ఈమూలతలంపు నశించటం, నీహృదయంలోఉన్న నారాయణుడు తానుగా వ్యక్తమవ్వటం ఒకే కాలంలో జరుగుతుంది. మూలతలంపు మూలంలోనికి వెళ్ళటానికి సత్పురుషుల సహవాసం, గురువు అనుగ్రహం అవసరం. మీ అనుగ్రహం కావాలి అని ఎవరైనా భగవాన్‌ను అడిగితే ఈశ్వరానుగ్రహం ఉంటే నాఅనుగ్రహం ఉన్నట్లే అనేవారు. ఈశ్వరుడు, గురువు, ఆత్మవేరుకాదు. అనేక జన్మలు భగవంతుడిని ఆరాధించగా ఆరాధించగా, పూజించగా పూజించగా భగవంతుడే కాళ్ళు చేతులు తొడుక్కొని ఈభూమి మీదకు వస్తాడు, వాడే గురువు. పూర్వజన్మలలో ఎంతోకొంత సత్కర్మచేయకపోతే సత్పురుషులతో, సహృదయం ఉన్నవారితో సహవాసంచేయాలనే బుద్దికూడా మనకు కలుగదు. ఈశ్వరుని స్మరించటం, ధ్యానించటం, సత్పురుషులతో సహవాసం, సద్గ్రంధాలను అధ్యయనం చేయటం వీటివలన మన మనస్సు పవిత్రమవుతుంది. నువ్వు బయటకు చూచే బదులు లోపలకు చూడు, నీమొఖాన్ని మూలతలంపు మూలంలోనికి త్రిప్పు. బయటఉన్నదంతా దుమ్ము, లోపల బంగారపు ఘనిఉంది. అందువలన నీమొఖాన్ని లోపలకు త్రిప్పు మనలో ఏది ఉంటే అదే బయటకనబడుతుంది. జ్ఞానికి అంతా జ్ఞానమే, అంతా సుఖమే, అంతా శాంతే. నీలోపలశాంతి ఉంటే లోకం అంతా శాంతిగానే కనబడుతుంది. అదృష్టం, దురదృష్టం, కష్టసుఖాలు ఇవిఅన్నీ దేహప్రారబ్దానికి సంబంధించినవి, నీలోపలఉన్నసత్యానికి వీటికి ఏమీ సంబంధంలేదు. అసలు మనకు జ్ఞానసముపార్జన పట్ల ఆసక్తిలేదు. ఎప్పడు సుఖపడతాము, ఎప్పడు సుఖపడతాము అని కనిపెట్టుకొని ఉండటం. మీమనస్సు బయటకు వెళితే సుఖంరాదు, లోపలకు వెళ్ళితే సుఖం వస్తుంది. మనస్సు బాహ్యముఖానికి వెళితే అజ్ఞానం పెరుగుతుంది, మనస్సు అంతర్ముఖమయితే జ్ఞానం కలుగుతుంది. నీమనస్సు ఎటువెళుతోందో చూసుకో. సంస్కరింపబడిన మనస్సు గాని గమ్యం వైపుకు ప్రయాణం చేయదు. దైనందిన జీవితంలో మన ప్రవర్తన, మనమాట, మనచేత, మనకు వచ్చే తలంపులు మూలతలంపు మూలంలోనికి వెళ్ళటానికి ఎంతవరకు సహకరిస్తున్నాయో చూసుకోండి, అవి సహకరిస్తూ ఉంటే వాటి సహకారం తీసుకోండి. ఆమూలతలంపును తొలగించుకోవటం అనేది నీ సొంతసమస్య, దానిని ఎవరో వచ్చి పరిష్కారం చేస్తారని ఎదురుచూడవద్దు. దానిని పరిష్కరించుకోవటానికి నవ్వు ప్రయత్నం చేస్తూఉంటే గురువు సహాయం వస్తుంది. మనంబాగుపడటానికి ప్రయత్నంచేస్తూ ఉంటే భగవంతుడు ఎవరో ఒకరి ద్వారా మనకు సహాయం అందిస్తాడు. దేహాభిమానం తగ్గించుకోవటానికి మీరు సిన్సియర్‌గా సాధన చేస్తున్నారు అనుకోండి ఈశ్వరుడు గురువును మీగుమ్మంలోనికి పంపిస్తాడు. మనకుకోరికలేకపోతే, తలంపులేకపోతే ఆపని అవ్వదు అనుకొంటాము. దేహప్రారబ్దంలో ఉన్నది ఏదోవస్తుంది, లేనిదిరాదు. మనకోరికకు శక్తిలేదు, శక్తి ఈశ్వరుడిది. ప్రారబ్దంలో ఏది ఉంటే అది వస్తుంది, వచ్చిన దానిని కాళ్ళతో తన్నవద్దు, రానిదానికోసం ఎదురుచూడవద్దు, ఇదిమనం జీవితంలో నేర్చుకోవాలి, మనం ఇప్పడు మిధ్యానేనుతో పోరాడుతున్నాము. దానిబలం ఎక్కువైతే మనం కూలిపోతాము, మనకు వివేకబలం ఎక్కువగా ఉంటే, విచక్షణాబలం ఎక్కువగా ఉంటే అది పడిపోతుంది. గాఢనిద్రలోనుండి జాగ్రదవస్థలోనికి రాగానే మొదట నేను అనే తలంపు వస్తుంది. ఆతలంపువచ్చాక మిగతా తలంపులు వస్తున్నాయి. ముందు ఏతలంపువస్తోందో దానిని ఎందుకు పరిష్కారం చేసుకోవు అని భగవాన్ అడుగుతున్నారు. కాని మనం ఆతలంపును పరిష్కారం చేసుకోవటంలేదు, ఇదేమాయ ఆమూలతలంపుకు శిలువవెయ్యండి అంటున్నారు భగవాన్, ఇది రమణబోధ.

సద్గురు శ్రీ నాన్నగారి అనుగ్రహభాషణములు

3 టు 8-4-03		శ్రీ నాన్నగారు అరుణాచలంలో ఉందురు
11-04-03	శుక్రవారం	పాలకోడేరు రామాలయం శ్రీరామనవమి మహోత్సవం
13-04-03	ఆదివారం	భీమవరం డి.ఎన్.ఆర్ కాలేజి రామకృష్ణ ప్రార్థనా మందిరం శ్రీఉద్దరాజు ఆనందరాజు గారి వర్ధంతి సందర్భముగా
15-04-03	మంగళవారం	తాడేపల్లిగూడెం, స్వామి అయ్యప్ప దేవాలయం
16-04-03	బుధవారం	భీమవరం తాడిమళ్ల వారి కేంద్రం

ఆత్మానందము

మనము ప్రతి ఒక్కరము శాశ్వతమైన శాంతిని, ఆనందాన్ని కోరుకుంటూ వుంటాము, దానికి కారణం మన స్వరూపమే పరమఆనందం, పరమశాంతి. 'పరమశాంతి' అనగా దేహ ఇంద్రియ మనోబుద్ధులకు అతీతమైనది. సుఖదుఃఖాలను రెండింటిని అతిక్రమించిన స్థితి. పరమశాంతి స్వరూపంగా మన హృదయంలో ఉండగా దానిని గురించి బాహ్యవిషయాలలో వెదకుటయే మనము చేయు పొరపాటు. ఇంద్రియాలద్వారా, విషయాలద్వారా మనము శాంతిని పొందాలను కుంటున్నాము. బాహ్యవిషయాలలో ఆనందం గురించి వెదకటం వల్లనే నిజమైన ఆనందానికి మనము దూరమవుతున్నాము, అది మొసలి వీపుమీద కూర్చొని నదిని దాటుట లాంటిది. ఇంద్రియాలద్వారా పొందే శాంతి, ఆనందం స్వతంత్రమైనది కాదు, అది సాపేక్షమైనది కాని జ్ఞాని అనుభవించే శాంతి స్వతంత్రమైనది, ఇంద్రియాలకు అతీతమైనది, ఆది మధ్యాంత రహితమైనది.

వివేక, వైరాగ్యములతో కూడిన పరిపూర్ణ శరణాగతి లేదా విచారణ ద్వారా స్వరూపం అనుభవంలోనికి వస్తే మనము సచ్చిదానందస్వరూపుల మవుతాము, ఆత్మానందాన్ని పొందుతాము. మనస్సు దాని మూలంలో తన ఉనికిని కోల్పోయినప్పడు శాంతి స్వరూపంగా వ్యక్తమౌతుంది. దేహతాదాప్యం వదిలేస్తే ఉన్నదే పరమశాంతి. మన స్వరూపమే ఆనందం అయినప్పటికి అది అనుభవంలోకి రాకుండా మన అహంకారమే అడ్డువస్తోంది. "నేను-ఇది", "నేను-అది" అని తలుస్తాము అదే పరిమితబుద్ధి. మనస్సును సంస్కరించుకొని పరిమితబుద్ధినుండి విడుదల పొందుటయే సాధన గమ్యం. మనము పొందవలసింది నిత్యనిరతిశయానందాన్ని. అది వస్తువులలోనూ, వస్తు సంయోగంలోనూ లేదు, అది కేవలం ఆత్మస్వరూపం, అదే మనసహజస్థితి, మన నిజస్థితి.

చావలి సూర్యనారాయణ మూర్తి, అమలాపురం

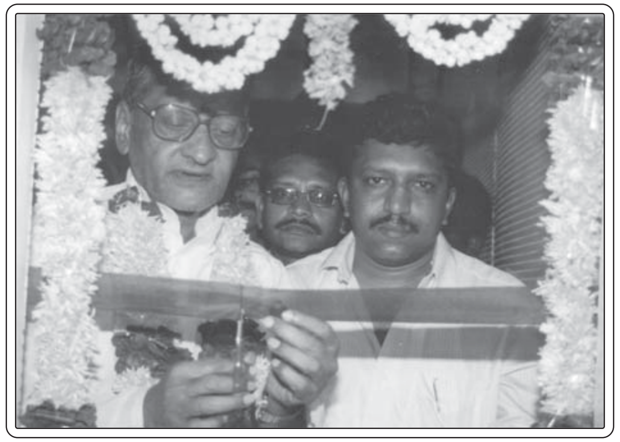

సద్గురు శ్రీ నాన్నగారు మరియు సైమట్ ల్యాబ్స్ అధిపతి శ్రీ సుబ్బారావుగారు.

ది. 7-3-2003న భీమవరం ఇండియన్ బ్యాంకురోడ్‌లో సైమట్ ల్యాబ్స్ కంపెనీ వారు అమృత మెడికల్ ఏజన్సీస్ అను పేరుతో ఏర్పాటుచేసిన సేల్స్ కౌంటర్‌ను సద్గురు శ్రీ నాన్నగారు ప్రారంభోత్సవం గావించినారు.

ది.23-3-2003 ఆదివారం వైజాగ్ సీతమ్మధారలో శ్రీరమణ క్షేత్రం అధ్యక్షులు శ్రీ పి.ఎస్.ఎన్.రాజు గారి **మురళీభవన్** గృహప్రవేశ సందర్భంలో సద్గురు శ్రీ నాన్నగారు